

225

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 sierpnia 1972 r.

w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Bankowi Polska Kasa Opieki S. A. na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych rachunków dewizowych w złotych.

2. Otwarcie rachunku następuje przy wpłacie kwoty co najmniej 500 zł.

§ 2. 1. Rachunki dewizowe w złotych mogą być — bez osobnego zezwolenia dewizowego — zasilane:

- 1) kwotami w złotych z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i akredytyw pieniężnych oraz pieniędzy zagranicznych, opiewających na waluty następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czesko-słowackiej Republiki Socjalistycznej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,
- 2) kwotami w złotych stanowiącymi równowartość przelewów z bankowych rachunków walutowych, w tym również z rachunku walutowego Stowarzyszenia Autorów „Zaiks” — bez względu na tytuł, z którego zagraniczne środki płatnicze (pkt 1 i 2) pochodzą,
- 3) kwotami w złotych z nie wykorzystanych czeków opiewających na złote, nabytych na pokrycie kosztów podróży i pobytu w państwach wymienionych w pkt 1.

2. Na rachunki te mogą być przyjmowane również przelewy kwot z takich samych rachunków.

§ 3. Odsetki od kwot na rachunkach dewizowych w złotych wynoszą 3% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Dysponowanie w złotych w kraju sumami znajdującymi się na rachunkach dewizowych w złotych przez posiadacza rachunku na rzecz krajowców dewizowych i cudzoziemców dewizowych z państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1, a także dokonywanie z tych rachunków wypłat na dowolne cele do tych państw w ich walutach, jak również zawieranie umów stanowiących tytuł tych wypłat nie wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

2. Kwoty wypłacone z dewizowego rachunku w złotych posiadaczowi rachunku albo wskazanym przez niego krajowcom dewizowym w pieniądzu lub w czekach opiewających na złote albo na waluty państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na koszty podróży i pobytu w tych państwach mogą być wywiezione za granicę na podstawie zaświadczenia banku dokonującego wypłaty. Wywóz na tej podstawie pieniędzy polskich oraz pieniędzy w walucie państw, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, może nastąpić tylko w granicach kwot dozwolonych do wywozu osobnymi przepisami.

§ 5. W razie przejścia kwoty salda na rachunku dewizowym w złotych w drodze spadku lub zapisu na krajowca dewizowego może on dysponować tą kwotą na warunkach przewidzianych w § 4 po przedstawieniu zaświadczenia wydziału finansowego właściwej rady narodowej o opłaceniu podatku od nabycia praw majątkowych lub że podatek taki się nie należy.

§ 6. W razie wyjazdu posiadacza rachunku dewizowego w złotych za granicę na pobyt stały lub zmiany czasowego pobytu za granicę na stały, jak również w razie przejścia w drodze spadku lub zapisu testamentowego kwoty figurującej na rachunku na osobę stale przebywającą za granicą (cudzoziemca dewizowego) — dysponowanie saldem rachunku wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

226

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 sierpnia 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 1970 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie

dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski Nr 11, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1:
  - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
    - „3) kwoty uzyskane z tytułu prześladowania przez reżim hitlerowski, w tym również z tytułu pobytu w obozach koncentracyjnych, pseudolekar-

skich doświadczeń i prac przymusowych",

b) dodaje się punkty 5 i 6 w brzmieniu:

- „5) kwoty pochodzące z zagranicznych przekazów na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą,
6) kwoty z oprocentowanych rachunków walutowych „B”, które można wypłacać zgodnie z § 6 pkt 2”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Oprocentowanie wkładów na rachunkach walutowych „A” i „B” krajowców dewizowych wynosi w stosunku rocznym:

- 1) 3% dla wkładów płatnych na każde żądanie,
2) 3,5% dla wkładów terminowych na 90 dni,
3) 4% dla wkładów terminowych na 180 dni,
4) 5% dla wkładów terminowych na 360 dni.

2. Odsetki doliczane są do wkładu w walucie rachunku z upływem zadeklarowanego okresu jego utrzymania, a następnie z upływem każdego kolejnego okresu. Odsetki mogą być podjęte w dowolnym terminie z zachowaniem ich oprocentowania za okres aż do ich podjęcia według stopy procentowej dla wkładu, od którego zostały obliczone.

3. Jeżeli wkład zostaje utrzymany w ciągu zadeklarowanego w umowie okresu i nie zostaje podjęty w dniu upływu tego okresu, umowa przedłuża się automatycznie na kolejne takie same okresy. Od kwot utrzymanych przez pełne okresy odsetki dolicza się według stopy procentowej właściwej dla okresu, na jaki wkład został złożony.

4. Dopuszczalne jest podjęcie wkładu terminowego w części lub w całości również w ciągu każdego zadeklarowanego okresu. W razie podjęcia jakiegokolwiek kwoty w ciągu zadeklarowanego lub przedłużonego okresu, cały wkład traktuje się od początku tego okresu jako wkład płatny na każde żądanie oprocentowany w wysokości 3%. Nie dotyczy to zadysponowania częścią lub całością wkładu na transakcje eksportu wewnętrznego w Banku Polska Kasa Opieki S. A. lub na zakup towarów w przedsiębiorstwach i jednostkach oraz we-

dlug zasad, o których mowa w § 5 pkt 2, a także na nabycie środków płatniczych państw socjalistycznych niezależnie od przydziału przysługującego w walutach tych państw na koszty podróży i pobytu za granicą.”;

3) w § 5 punkty 2 i 7 otrzymują brzmienie:

„2) na zakup przez posiadacza rachunku towarów w polskich przedsiębiorstwach handlu zagranicznego lub w innych jednostkach uprawnionych do sprzedaży w kraju towarów za zagraniczne waluty wymienialne, z tym że z zakupów towarów w PHZ „Baltona” mogą korzystać tylko osoby, którym z mocy przepisów celnych przysługuje zwolnienie od należności celnych przywózowych, jak również na zaopatrzenie własne osoby uprawnione do wykonywania rzemiosła lub prywatnego przemysłu.”

„7) na pokrycie kosztów podróży i pobytu za granicą posiadacza rachunku, jego małżonka, zstępnych i wstępnych, rodzeństwa, rodziców małżonka, zięciów, synowych, pasierbów i osób przez niego przysposobionych — krajowców dewizowych, jak również na pokrycie kosztów ubezpieczenia pojazdu mechanicznego,”;

4) w § 6 punkty 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) bez ograniczeń na cele wymienione w § 5 pkt 1 i 6 oraz na zakup przez posiadacza rachunku towarów w polskich przedsiębiorstwach handlu zagranicznego lub w innych jednostkach uprawnionych do sprzedaży w kraju towarów za zagraniczne waluty wymienialne, z tym że na zakup w PHZ „Baltona” tylko towarów na zaopatrzenie własne przez osoby uprawnione do wykonywania rzemiosła lub prywatnego przemysłu,

2) do 30% każdorazowo wniesionej kwoty na cele wymienione w § 5 pkt 5 i na pokrycie kosztów związanych z wyjazdami osób, o których mowa w § 5 pkt 7, jeżeli kwota pozostaje na rachunku co najmniej od 12 miesięcy, nie więcej jednak niż do równowartości ogółem 24.000 zł rocznie, a ponadto do całkowitej wysokości należnych odsetek,”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1972 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

227

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 1 sierpnia 1972 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży ziemiaków jadalnych późnych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego i § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 oraz z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży ziemiaków jadalnych późnych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą w umowach sprzedaży ustalać wzajemne prawa i obowiązki odmiennie, niż to zostało przewidziane w ogólnych warunkach umów wymienionych w § 1, chyba że z przepisów ustawy lub z treści tych warunków wynika, że określone w nich prawa i obowiązki są wiążące dla stron, co dotyczy w szczególności cen i terminów ich zapłaty oraz postanowień ograniczających lub wyłączających odpowiedzialność.

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą w umowach ustalać, że żądanie odszkodowania przenoszącego wysockość kary umownej nie jest dopuszczalne.